

[Arne Larsen.]

den bymæssige bebyggelse helt til kommunegrænsen, hvilket igen bevirker, at fingerplanens friholdelse af grønne områder mellem fingrene efterhånden slås totalt i stykker. Der er herved skabt en alvorlig fare for, at hele storbyens vækst netop bliver alt for planløs, bliver uhensigtsmæssig og breder sig som en stor og uformelig masse uden hensyntagen til befolkningens trivsel og interesser.

Hvorfor er det gået sådan? Velsagtens fordi vi i den gældende byudviklingslov har bestemmelser om, at der altid skal være et rigeligt udbud af arealer til at tilfredsstille den forventede befolkningsudvikling, og fordi byplannævnet har været udsat for store krav fra kommunerne om yderligere inderzonearealer, og fordi man ikke har haft muligheder for rent planmæssigt at tvinge en bestemt udvikling frem, fordi man kun har muligheder for at bruge overtalelsesprincippet, for at bruge gode og fornuftige argumenter, som altså ikke har været tilstrækkelige og ikke har kunnet slå til i den hidtidige udvikling.

Venstre og det konservative folkeparti har i sidste og dette folketingsår fremsat forslag til ændringer i byudviklingsloven, forslag, som netop tog sigte på en endnu kraftigere udvidelse af inderzonearealerne, idet, som man påstår, et større udbud af byggemoden jord vil kunne dæmpe de nuværende alt for høje jordpriser. At jordpriserne er alt for høje, kan vi alle være enige om, men at det er disse af venstre og det konservative folkeparti foreslåede midler, der skal tages i anvendelse, eller at disse midler kan få nogen gavnlige indflydelse på de høje jordpriser, tror vi ikke på og slet ikke i Københavnsområdet. Nej, vi er af den opfattelse, at stigningen i jordpriserne må bekæmpes på en anden måde.

Det høje ting har i går behandlet forslag til lov om kommunernes forkøbsret til jord, og vi håber, at dette middel vil vise sig effektivt, især hvis staten træder aktivt ind i billedet og hjælper kommunerne med at erhverve jorden, inden de aktuelle behov melder sig, inden byudviklingsplanerne tager deres begyndelse. At lave attentat på en fornuftig planlægning for at skaffe et større udbud af jord i inderzonerne vil vi ikke medvirke til. Det offentlige burde for længst

have grebet ind i denne udvikling. Der, hvor en vare var stækt rationeret, burde man have fastsat maksimalpriser. Man burde have fastsat priser efter jordens hidtidige anvendelse og udnyttelse og efter de værdier, som det offentlige hidtil har fastsat ved ejendomsvurderingerne. Det offentlige burde for længst have været langt stærkere engageret i en fremskridtsvenlig jordpolitik og burde have vist større fremsynethed og burde have haft pligt til at sikre sig den nødvendige jord for en hensigtsmæssig udvikling. Staten burde for længst have haft midler til rådighed, så man gennem lån kunne have hjulpet kommunerne til disse nødvendige jordkøb og til byggemodning, så havde der været en stor chance for at undgå det private initiativs foretagsomhed til skade for befolkningen, som nu må betale denne spekulation i dyre domme.

Vi har i dag mange love, som skal regulere jordens anvendelse til vidt forskellige formål. Vi har loven om landbrugsejendomme, statshusmandsloven, byplanloven, byudviklingsloven, landsbyggeoven og loven om naturfredning, og nu i disse dage behandler vi et nyt kompleks af jordlovsforslag. Det er jo udmærket med disse love, især hvis det er gode love, men det, det drejer sig om, er at få dem koordineret, så de bliver effektive, og så de kommer til at gavne landets borgere. Alle disse love griber jo mere eller mindre ind i den fysiske planlægning og regulering af jordens anvendelse og må derfor administreres efter et helheds-synspunkt. I øjeblikket er disse love, hvis virkninger er indbyrdes forbundne, jo delt op på en række ministerier, og rent praktisk forekommer det vel, at der ikke altid er overensstemmelse mellem de forskellige ministeriers handlinger, når det gælder planlægning. Der må forlanges en større handlekraft og et større og hurtigere initiativ og effektivitet hos de ansvarlige instanser.

Lad mig nævne et eksempel, det såkaldte Avedøreprojekt. Dansk Arbejdes Københavnsudvalg begyndte for næsten 10 år siden at arbejde med det store projekt til inddæmning af et industriareal på Avedøre Holme, der, såfremt det gennemførtes, kunne give Københavnsområdet en hårdt tiltrængt udvidelse af dets industriarealer. I septem-